

Farní list

SUŠICE, PETROVICE, SVOJŠICE, KOLINEC, MLÁZOVY, BUDĚTICE, RABÍ, DLOUHÁ VES, HŮRKA,
KAŠPERSKÉ HORY, REJŠTEJN, SRNÍ, HARTMANICE, DOBRÁ VODA, MOUŘENEC, PRÁŠILY

LISTOPAD

č. 9 / 2013 (111)

DUCHOVNÍ SLOVO PO VOLBÁCH

Milí přátelé v Sušici a okolí.

Volby do poslanecké sněmovny jsou za námi. Jaké jsou jejich výsledky v tuto chvíli nemohu vědět, protože píši tento úvodník několik dní předem. Ale jedno je jisté: politické strany čeká složité vyjednávání o složení vlády a nám, věřícím občanům, rozhodně nekončí úkol doprovázet toto jednání, ale i všechno ostatní dění v naší společnosti, svými modlitbami.

Tak jako nikdy modlitba nemá být přesvědčováním Boha, aby pro mě či pro nás udělal to a ono, ale naopak snahou lépe se otevřít pro poznání a naplnění Božího plánu, tak i při modlitebním doprovázení našich politiků nejde o to, abychom prosadili vítězství té či oné strany či koalice, ale o vytvoření citlivějšího prostředí pro jednání, ve kterém by mělo být hodně ochoty naslouchat a připojovat se k tomu, co je kdekoliv v našem okolí dobré a krásné.

Modlitba má přece vždycky být důvěryplným dialogem s tím, který je Láska sama, který velmi dobře rozumí našim životům, protože je jejich původcem. Jemu tedy máme také otevírat všechny záležitosti,

kteří prožíváme: osobní, rodinné, pracovní, sousedské, i ty politické.

V měsíci listopadu si navíc uvědomujeme, že do těchto rozhovorů můžeme a máme zapojovat i naše zemřelé. Mnozí z nich mohou být našimi přímluvci, vždyť církve i oficiálně potvrzuje, že jsou u Pána: P. Pio z Pietrelciny, Matka Tereza, papežové Jan XXIII. a Jan Pavel II., kteří budou svatořečení o neděli Božího milosrdenství 27. 4. 2014, a mnoho dalších.

Hodně radosti při rozvíjení vztahů s Bohem, lidmi blízkými i vzdálenými, i s těmi, kteří nás předešli na věčnost, přeje a vyprošuje

P. Václav

POUTNÍ MŠE NA KLAPPERLU

Klapperl, nyní Klostermannův vrch, nad Rejštejmem, je kouzelné místo, nejen na vycházky. Poutníci tam objeví uprostřed lesa kapličku Panny Marie Pomocné, za jejíž

vznik můžeme poděkovat tehdejšímu děkanovi rejštejnské farnosti – Brabcovi, a rodině Hableově z Rejštejna. Ti údajně měli

těžce nemocného syna a po prosbách a modlitbách k Panně Marii se uzdravil.

Kaple byla postavena v roce 1936 a 13. 9. 1936 byla vysvěcena. Na „růžencovém“ oltáři stojí soška Panny Marie a nad ní visí růženec, vyrobený místním rodákem z velikých, dřevěných korálů. Kaplička na Klapperlu téměř zapadla v zapomnění, ale vždy se najde pamětník, co „opráší“ historii a tím se stal PhDr. Vladimír Horpeniak, historik kašperskohorského muzea.

Jen krátce: kaplička je pod správou Rejštejna. Spojenými silami se opravila, takže před několika lety došlo k jejímu znovuvysvěcení. Od té doby se tu každoročně konají poutní mše na svátek Panny Marie Růžencové. Tak tomu bylo i v neděli 6. 10. 2013.

Byl nádherný podzimní den, ke kapličce se začali scházet poutníci a ve 14 hodin začala mše, kterou celebroidl pater Tomas van Zavrel. V tom lesním tichu se mile vyjímal jeho promluva k poutníkům a také vystoupení kašperskohorské skupiny „Druhý pokus“ dodalo celé atmosféře ten pravý duchovní význam.

Poutníci se dočkali i svatého přijímání a ti, kteří k němu nemohli přistoupit, si došli

k paterovi pro Boží požehnání. Po ukončení mše svaté jsme se odebrali do Kašperských Hor a tam jsme společně podebatovali v kavárně „Nebespán“ – tento název dostala po jedné bývalé štolě v podzemí náměstí. Toto je jen stručný popis sváteční neděle. Přidám něco z historie tohoto místa.

Svahy Klapperlu jsou protkány mnohými, dnes již zarostlými cestami a prohlubněmi po dolování zlata. Říkávalo se tu „Na vinicích“. Z Rejštejna k tomuto místu vedla a vede cesta vzhůru ke kapličce a dál ke kostelu sv. Mikuláše, až do samých Kašperských Hor. Myslím, že to bývala cesta, kudy se ubírali rejštejnští na kašperskohorskou pouť, a také na pohřeb příbuzných. Při cestě do Kašperek stojí několik kapliček, za doby mého dětství při nich stávala úmrlčí prkna. Po jedné cestě, na hřebeni Klapperlu, byste se dostali na Šibeniční vrch, s překrásnými výhledy do širokého okolí. Ale to je již jiná kapitola!

V blízkosti kapličky, na stráni nad Rejštejnem, stával „bílý domek“ (najdete

tam ještě základy, včetně „umírajících“ ovocných stromů a zarostlé studně.) V tomto domku trávil šumavský spisovatel Karel Klostermann svůj prázdninový čas coby profesor plzeňského gymnázia, tuším, že to bylo v letech 1891 – 1897.

Od domku bývaly a ještě jsou krásné výhledy na městečko Rejštejn a na kopce kolem Srní, kde Klostermann strávil své dětství u svých příbuzných. A nejen to! V Rejštejně měl také svého nejmladšího bratra Jakuba – kněze, a taky maminku Charlotu. Oba jsou pochováni na rejštejnském hřbitově, u kostelní zdi.

Vrátím se do současnosti. S mnohými mými přáteli jsem cestu kolem kapličky a jejího okolí prošla. Proto jsem je taky pozvala na letošní poutní mši na Klapperlu. Setkání jsem nasměrovala na 13. hodinu u kostela sv. Mikuláše. Téměř se mi zatajil dech, když jsem tu napočítala 18 mých přátel, kteří sem přijeli zdaleka, mezi nimi byl i Michal z Brna! Poněvadž se listí na stromech již zbarvovalo, dostala jsem nápad, že bychom mohli z javorových listů vyrobit růžičky a vyzdobit s nimi kapličku. Všichni se to naučili – větší svázanou kyticí jsme položili na oltář a ty jednotlivé pokládali ke svíčkám. Hezky se to vyjímalo – byly to

dárky z přírodního materiálu, vyrobené na místě, lidičkami se srdcem na dlaní.

Tímto bych chtěla poděkovat mým přátelům za tak srdečný přístup ke svátečnímu dni a také za přivítání se s dalšími poutníky. Vznikla zde nová přátelství, se slibem že se tu budeme setkávat každoročně!

Srdečné pozdravení posílá všem čtenářům

Marie Malá

KAPLIČKY NA POKRAČOVÁNÍ **– PANNY MARIE LURDSKÉ**

Pseudorománská pětiboká stavba s trojbokým presbytářem. Na hřebeni střechy je posazena cibulová pětiboká zvonice. Iniciátorem stavby se stal měšťan a obuvník Tomáš Krčmář. Základní kámen byl položen 15. června 1887 a kaple byla posléze vysvěcena dne 25. září téhož roku sušickým děkanem P. Janem Thurnvaldem. Mše se zde konaly pravidelně vždy 25. září na svátek sv. Filomeny a to z toho důvodu, že tato kaple byla postavena k úctě této světice na popud právě měšťana Krčmáře.

Jemu postupně zemřelo sedm dětí a na ochranu života osmého dítěte a své manželky dal postavit tuto kapli k úctě sv. Filomény. V roce 1892 byla vystavěna na kapli věžička a posvěcena českobudějovickým biskupem Říhou.

Oprav se tato kaple dočkala v letech 1989 a 2000. Za působení administrátora sušické farnosti a dnešního okrskového vikáře P. ing. Mgr. Slávka Holého byly v kapli obnoveny pravidelné mše svaté. Na Světový den nemocných 11. února, který se kryje s datem zjevení Panny Marie dívky Bernadettě v Lurdech, byl v roce 2000 uspořádán světelný průvod ke kapli spojený se mší sv., kterého se zúčastnilo na 300 věřících.

V roce 2008 převzalo kapli do svého majetku město Sušice. Toto převzetí schválila rada města dne 18. června 2008.

Příště: Kaplička sv. Anny.

Václav Pikeš

S OTCEM VÁCLAVEM NA POUŤ DO STARÉ BOLESLAVI

V letošním roce se již podvanácté slavil den 28. září jako Den české státnosti. A my jsme se již podruhé společně s naším otcem Václavem na tuto národní pouť do Staré Boleslavi vydali.

Pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka, který byl hlavním celebrantem slavnostní bohoslužby, vyzdvihl odkaz svatého Václava pro náš národ a přirovnal Starou Boleslav

k významným poutním místům ve světě.

Mne zaujala i promluva hosta letošní národní pouti, německého arcibiskupa kardinála Reinharda Marxe, který řekl, že v církvi nesmí existovat žádné hranice, že všichni jsme tvorové Boží a u Boha máme všichni stejnou hodnotu, takže se jeden nesmí vyvyšovat nad druhého a jako křesťané máme být kvasem smíření a naděje.

Stejně jako vloni, tak i letos nás provázelo krásné slunečné počasí a dobrá nálada. Při zpáteční cestě jsme se ještě zastavili na Svaté Hoře u Příbrami, abychom krátkou pobožností poděkovali Panně Marii za její pomoc a ochranu v našem každodenním životě a pak už jsme vyrazili k domovu.

Celý tento sváteční den jsme zakončili mší svatou v našem děkanském kostele sv. Václava a měli

možnost za vše poděkovat gratulací a potleskem našemu duchovnímu otci Václavovi, který se netají tím, že je hrdý, že nese jméno tak významného patrona.

Anna Blažková

TERCIÁŘI – VSTUP DO NOVICIÁTU

Uplynul právě rok, kdy nám tehdy ještě nový otec Serafín, nabídl františkánské společenství v jejich domovském klášterním kostele. Zájem byl opravdu velký, přihlásilo se zpočátku asi patnáct i více členů.

Schůzky byly zavedeny vždy ve středu, jednou za čtrnáct dní. Začali jsme se seznamovat nejprve se zakladatelem tohoto františkánského řádu, svatým Františkem z Assisi. Otec Serafín nebo

bratr Romuald, kteří nás vedli, nám vyprávěli, četli jsme z knih o sv. Františkovi a jeho životě a tak jsme postupně poznali tohoto světce a byl nám stále bližší.

Po necelém roce našich schůzek jsme se mohli rozhodnout pro vstup do tohoto Sekulárního františkánského řádu. Nás, které si sv. František přitáhl a rozhodli jsme se vstoupit, bylo 16 z nynějších asi 20 – 25 členů.

V den svátku sv. Františka 4. října byla v klášterním kostele sloužena slavnostní mše svatá k oslavě tohoto světce a zároveň se při mši svaté konal obřad přijetí nás 16 do františkánské rodiny.

Chceme poděkovat i za dárečky, které jsme všichni dostali – znamení příslušnosti řádu: „Tau“, požehnané otcem Serafínem, brožurku řehole a také krásnou knihu „Legends o sv.

Františkovi“.

Po skončení mše, na které byli přítomni i dlouholetí členové Sekulárního františkánského řádu z Plzně a Prahy, kteří při obřadu přijetí pomáhali a všichni, kdo přišli a zúčastnili se mše svaté, byli pozváni na občerstvení, kde jsme ve společenství všech zúčastněných prožili krásný večer a svátek sv. Františka.

A co je teď naším hlavním posláním? Následovat Ježíše Krista podle učení sv. Františka, žít evangelium a být připraveni pomáhat tam, kde nás budou potřebovat, hlásat evangelium a být vždy příkladem pro druhé.

A proto chceme pozvat také všechny ty, kteří se cítí být sami, měli by chuť se scházet, do našeho společenství nebo do společenství, které máme na zdejší faře vždy v pátek a nebo jednou za 14 dní ve středu s otcem Václavem.

Máme to štěstí a milost od našeho Pána, že zde máme tolik pastýřů, kteří nás k Němu vedou. Každý z nich je něčím výjimečný. Například otec Václav, zdá se být na první pohled vážnější, možná i přísný, ale svým nádherným zpěvem a hrou na kytaru poznáme, že rozzáří nás i sebe.

Také otec Tomas, vždy akční, stále s dobrou náladou, nikdy neodpočívající, jen když ho k tomu něco donutí, je naším dobrým pastýřem. Silnou charismatickou osobností s otevřeným srdcem a majícím vždy to správné slovo pro každého, je náš otec Serafín. I naši bratři kapucíni jdou příkladem a jsou nám dobrými přáteli. Bratr

Romuald, skvělý učitel, pečlivý a s úsměvem nás vítající, dále bratr Vianney – skromný, možná i trochu samotář, od nohou otužilý, pro kterého ponožky jsou zbytečností. A poslední, který k nám přišel teprve před nedávnem, je mladý, veselý a srdečný bratr Dominik.

Nesmím zapomenout ani na našeho jáhna Jiřího, který je vždy připraven šlápnout do pedálů svého kola a pomoci našim kněžím tam, kde je potřeba.

A tak vidíte všichni, kteří se rozhodnete přijít mezi nás, že se máte na co a na koho těšit. Na našich setkáních nikdy není nuda, vždy je s námi náš Pán, prožíváme krásné chvíle s přáteli, na které se můžeme v každé situaci spolehnout.

Díky Pane, že jsi, že Tě můžeme chválit, děkovat a že nás nikdy nenecháváš samotné. A také chci poděkovat Tobě, Duchu Svátý, že jsi mě vedl při tomto psaní, protože bez Tebe bych to asi nedala. A i když jsi mě oslovoval hlavně v noci, nevádí, přesto jsem psala a spánek mě ani nechyběl. A proto i temná noc je někdy světlem.

Marie Kodadová

POUŤ KE SV. VINTÍŘI

V neděli 13. října se uskutečnila již 11. tradiční pouť ke sv. Vintíři na Dobrou Vodu, která byla zakončena mší svatou v místním kostelíku.

Od kostela sv. Václava nás vyšlo 23 a cestou přibývali další a další poutníci, až nás do cíle dorazilo přes 30. Každý si s sebou nesl svůj osobní úmysl, za který šel tuto pouť, ale hlavním a společným úmyslem byly blížící se volby a prosby za ně.

Sv. Vintíř za svého života pomáhal řešit napjaté situace a vztahy mezi lidmi, vládci a národy, a proto je příhodným přímluvcem za tyto volby do poslanecké sněmovny a přímluvcem řešení povolební situace.

Pouť, prosluněnou podzimní krajinou, plnou krásně zbarvených stromů a nádherných výhledů, bychom přáli všem, co s námi nemohou putovat.

Pane, děkujeme Ti za ochranu poutníků na cestě a za krásy podzimu.

Nad'a Balejová

PUTOVÁNÍ S MISIEMI

První říjnová sobota se stala v Českých Budějovicích místem setkání dětí z celé České republiky. Českobudějovická diecéze přivítala 5. celostátní misijní kongres dětí. Do katedrály sv. Mikuláše připutovalo pod vedením svých katechetů, kněží, ale i rodičů a prarodičů, na šest stovek dětí. Někteří „přišli“ pod korouhví své farnosti jiní se znakem klubu, ve kterém se schází. Před katedrálou dostaly všechny děti barevné šátky označující jejich diecézi a „cestovní pas“, aby mohly vyrazit na svoji vlastní „misijní cestu“. Za zdar této cesty a pro připomenutí si toho, jak říká otec biskup Jiří:

kteří uchopí lidské srdce do dlaní a mluví zcela otevřeně a klidně o věcech světských i posvátných.

A pak už se děti vydaly na putování kolem světa. Od Ameriky (kterou objevovaly v biskupském gymnáziu, v kostele Svaté rodiny) přes Austrálii (která se dočasně přesunula do areálu Teologické fakulty), Asii (jejíž útočiště bylo v klášteře na Piaristickém náměstí), Evropu (rozkládající se na Sokolském ostrově) až po Afriku (toho času v zahradách biskupství). Děti se v průběhu putování seznámily s typickými symboly světadílů, problematikou související s papežským misijním dílem na tom či onom světadíle, se zvyky a obyčeji, historií i současností a zároveň mohly obdivovat ta nejkrásnější zákoutí Českých Budějovic. V každodenním shonu nebo při běžné návštěvě města si snad ani neuvědomujeme tu krásu a malebnost naší jihočeské metropole, celé české země i Boží požehnání

„že je tu NĚKDO více než-li já“, byla v katedrále za doprovodu dětského sboru sloužena mše svatá.

Papežské misijní dílo má velkou tradici a hlubokou myšlenku, která vede obyvatele celého světa k lidství, solidaritě a pomoci potřebným. Předávání této myšlenky je jedním ze základních pilířů povolání laiků v církvi formulovaných koncilními dokumenty. Právě rozmanitost a dokonalost Božího plánu symbolizoval průvod s dary, reprezentující jednotlivé světadíly. Tato myšlenka se stala ústředním motivem celého setkání.

Venku před katedrálou jsme všichni, ať malí či velcí, zatleskali představení Princ Bajaja v podání Víty Maršíka. Mnozí z nás se proměnili v prince, princezny, ale i aktivní herce. Víťa Marčík patří mezi lidi,

a milost, která nám byla dána tím, že zde můžeme žít.

Na náměstí Přemysla Otakara II. přispěly děti „svou špetkou do mlýna“ k misijnímu dílu také nákupem výrobků na jarmarku. Nejen, že pomohly dobré věci, ale také udělaly radost maminkám, tatínkům a babičkám, které na ně doma čekali. A to je dnes velice cenné, myslet na druhé, učit se dívat jejich očima a vnímat jejich srdcem!

Co říci na závěr. V katedrále sv. Mikuláše se toho sobotního rána sešlo na šest set dětí. Z katedrály odcházelo

s požehnáním otce biskupa Pavla na šest set nových misionářů, vyčerpaných po celodenním putování, ale naplněných pokojem, láskou a radostí ze setkání s Kristem, i novými znalostmi a dojmy ze své první misijní cesty. Odcházeli jako noví přátelé, odhodlaní myslet na potřebné a už teď se těšící na další setkání, tím spíše na setkání s Kristem! Tak někdy příště, na shledanou, třeba právě u Vás a třeba právě s Vámi!

Chvála Kristu!

Alena Bernardová

CHYSTÁ SE:

v zimním období (od 27. 10. – končí letní čas) se posouvá čas bohoslužeb takto:

sobota: Rabí 16.30; Mlázovy 16.30 (2. 11. v Rabí ještě v 18.00)

neděle: Hartmanice 11.30; klášter 17.00

pondělí: kaple (Dobršíň, Podmokly, Chmelná, Volšovy) 17.00

čtvrtek: Petrovice 16.00

28. 10. Den vzniku samostatného Československa – mše sv. 8.00 klášter, 18.00 děk. kostel

29. 10. 9.00 děk. kostel Sušice – mše sv. při vikariátním setkání duchovních

31. 10. 19.00 muzeum Sušice: **přednáška Hledání harmonie krizi navzdory** – PhDr. Bc. Zuzana Svobodová, PhD. podle J. A. Komenského: Pres Boží

2. 11. „dušičkové“ mše sv.: 14.00 Petrovice – hřbitov; 15.00 Kašp. Hory – sv. Mikuláš, Dlouhá Ves; 16.30 Rejštejn, Srní, Mlázovy; 18.00 Sušice – Matka Boží, Rabí
v ostatních farnostech: při pravidelných nedělních bohoslužbách

3. 11. 14.00 Kašperské Hory: **hubertská mše sv.**

10. 11. 13.00 Zadní Paště – pobožnost s jáhnem Janem Pečeným

15. 11. 19.00 klášter: večer chval

20. 11. 19.00 setkání farní rady Sušice

24. 11. zakončení Roku víry

28. 11. 19.00 muzeum Sušice: **koncert Slávka Klecandra** ze skupiny Oboroh